

Kongresszus előtt

Négyen a száztíz közül

Napjainkban találkozók valahol néhány ember, kezdenek eszmecserét bármilyen kérdésről is, előbb-utóbb óhatatlanul szóba kerülnek a X. pártkongresszus irányelvei. Kommunisták beszélgetései közben meg szinte elkerülhetetlen, hogy ne essék szó például az új pártvezetőségről, a tagfelvételi korhatár lezárásáról és így tovább. S ugyanígy, vagy még inkább számtalan a jele a politizálás felpezsdülésének a pártszervezetekben.

Jó bizonyossága ennek, hogy ez évben száztíz új párttaggal gyarapodtak a kecskeméti járás alapszervezetei. A felvételt nyertek mintegy 40 százaléka nő. Ez pedig több, mint az elmúlt egész évi volt! Jelentős a felvételtől folyamadott fizikai dolgozók száma, s ott vannak a száztíz között az értelmiségiek is. Például a lakiteleiek: Kiss János iskolai igazgató, Szabó Lajos, az általános iskola igazgatóhelyettese, Szentirmai Barna és Kiss Magdolna tanár.

Tagkönyvüket mind a négyen ünnepélyes keretek között, a vezetőségét újjáválasztó taggyűlésen vették át. S érthető volt az egész pártszervezet öröme, hiszen tagjai hosszú idő óta kommunista munkát végző pedagógusoknak tartják őket. Olyan közéleti embereknek, akik nemcsak a tanítványaik, hanem a felnőttek körében is tekintélyesek, köztisztviselőként állók. Részesei a község szinte minden rezdülésének. Tettrekésznek mint szervezők, előadók és gyakran csak mint érdeklődők.

Szentirmai elvtárs például a közelmúltban tartott beszámolót a gyermek- és ifjúságvédelemről. E tanácsi bizottságnak ugyanis évek óta elismert vezetője. Ők né-

gyen és még Rácz Miklós, Katona Mihályné, s szinte kivétel nélkül valamennyi kartársuk részesei a szocialista szellemben, materialista világnézetre tanító, nevelő iskola megteremtésének.

Évtizedek embertformáló munkája van abban is, hogy mindössze néhány szülő igényelte gyermekének hitoktatásra járatását.

A hajdan öt évig állás nélküli, majd Borbáspusztát, Nagybugacot és még néhány tanyai iskolát szolgáló Kiss János is elérkezvén vette kezébe párttagsági könyvét. Ebben alighanem annak is része volt, hogy utána lányát szólította a titkár.

Kiss Magdolna édesapjával együtt kérte a felvételt, miután képesítés nélküli tanítóként, munkája mellett szerzett tanári diplomát. Most abban az iskolában tanít, ahol apja igazgató. Magdiról ezt írja ajánlója: „...oktató-nevelő munkáját példásan végzi. Bekapcsoló-

dott a község társadalmi életébe...” Igen. A KISZ-alapszervezetnek évek óta tagja és propagandistája. A Vöröskereszt szervezetnek pedig községi titkára.

Mind a négyőjükől lehetne sorolni hasonlókat. Hiszen szinte nincs olyan politikai vagy társadalmi szervezet a községben, amely ne tartana igényt a közreműködésükre. Ott látni őket például a Hazafias Népfront mozgalom helyi, járási és megyei tisztségviselői között. Elhatározásuk következményeként növekedett a pedagógus pártalapszervezetek száma is.

Rövidesen tízen lesznek a most alakult alapszervezetükben, ahol titkos szavazással, egyhangúan Katona Mihálynét választották titkárrá. Ezzel Lakiteleken is megkezdődött az önálló tantestületi pártmunka, amely még inkább segítheti a pedagógusok közmegebecsülését kísért nevelő munkáját.

Horváth Ignác